

„Ludzie z parlamentu nie przestają piętnować waszego wyboru, jak piętnowali moją kandydaturę.

„Jest to rozkosz izb przeciw urnie wyborczej!

„Deputowani czepiają się konwulsyjnie swoich ławek, z których wyrzuci ich głosowanie powszechne! Ci nierzetelni płatnicy zaprzeczają swoim podpisom i za swą niemoc mszczą się na nas! A przecież nie ja doradzałem odległych wypraw, źródła nie-doboru.

„Moja zbrodnia jest chęć skoncentrowania sił, zamiast rozpraszania ich na dalekim Wschodzie dla dobra oszustów, którzy nie wahają się nigdy w wyborze pomiędzy własną korzyścią a publiczną ruiną.

„Autorowie tych zbrodniczych kampanij wmawiają we mnie, jakobym marzył o wojnach lub dyktaturach. Przemawiałem zawsze za godnym nas i zaszczytnym pokojem. Co zaś do dyktatury, to pięćset królów-próżniaków, zasiadających w izbie, musi przedziwnie silnie mieć poczucie swej niepopularności, skoro najniewinniejszy krok rozbrojonego żołnierza napawa ich błędą trwogą!

„W gruncie rzeczy obawiają się oni was, nie mnie. Niebezpieczeństwo, jakie wynaleźli, zamaskować ma to, które z ich łaski zagraża naprawdę krajowi. Zrobili oni sobie poprostu rzemiosło z posłowania do izby, uspili Francję! Wy, moi panowie, oduciliście ją; hasła: rozwiązanie, rewizja, konstytuanty wywiodły parlament z letargu. Stronictwa odkryły w sobie wygasłą gorliwość w pracy z chwilą, gdy ujrzały, że ponowny ich wybór zagrożony.

„Moje zachowanie się nie pozwoliło podejrzewać moich zamiarów. Pragnąłem reprezentować jedynie i wyłącznie departament tutejszy; wasz wyrok rozgoryczył wszelako wrzekomych obrońców powszechnego głosowania. Mimo tego będziemy dalej prowadzić nasze dzieło reformy. Pokój i trwałość niemożliwymi są wobec konstytucji, która ministerja zależnymi czyni od niemoralnych koalicji, zawieranych dla wyłowienia portfelów.

„Wybieracie deputowanych, którzy powinni zajmować się wami; oni wszakże zajmują się tylko sobą. To terroryzowanie waszego dobra nie może trwać długo! Przyrzekam wam pracować nad tem, ażeby mu kres położyć; kraj należy tylko do siebie samego. Niech żyje Francja! Niech żyje rzeczpolska!”

Wnioski stowarzyszonych.

(Korespondencja własna Kurjera Warszawskiego.)

Lomża d. 14-go maja.

Zebrani na wybory w d. 14-ym b. m., stowarzyszeni Towarzystwa kredytowego ziemskiego, gubernji łomżyńskiej, przedstawiają władzom naczelnym instytucji następujące swe życzenia:

1) Aby wniosek stawiony w r. 1886-ym na wyborach łomżyńskich, a odnoszący się do rozszerzenia kredytu dla własności mniejszych, w wykonaniu swem nie był opóźniony. Wyborcy nie mogą zadawalniać się powołaniem władz naczelných przeciwno ważnym i pożądanym w tym kierunku reformom na względy czasowych trudności lub zajęcie około udzielania pożyczek serji V-ej.

2) Aby władze Towarzystwa dokładnie rozpatrzyły dotychczasowy sposób dopełniania konwersji pożyczek poprzednich na zobowiązanie nowego okresu umorzenia; aby wyświetlić zechciały uderzającą różnicę, jaka zauważyć się daje między kosztami konwersji zapisywanymi przez Towarzystwo i tak dziś wielkiem zbliżeniem kursu giełdowego między listami wszystkich seryj; aby wskutek tego rozwały o ile Najwyżej zatwierdzone przepisy z d. 10-go maja 1870-go r., oddające w ręce samych władz Towarzystwa sprawę faktycznego i giełdowego przeprowadzenia konwersji zapewniają takowej praktyczne wykonanie, nie narażają stowarzyszonych na straty, nie pociągają za sobą zbyt wielkich zaległości w operacji konwersyjnej i nie czynią tejże droższą, niżby się okazać mogło, gdyby powierzona była osobnym i więcej dla obrotów giełdowych specjalnym instytucjom finansowym, jak pośredniczącym między stowarzyszonymi konwertującymi swe zobowiązanie z Towarzystwem — aby w dalszym ciągu władze naczelne na bezseryjność przejść chciały.

3) Aby władze naczelne zechciały rozważyć, czy ogólne finansowe położenie stowarzyszonych, pozwala na śpieszne powiększenie funduszu rezerwowego. Wyborcy łomżyńscy przyznają konieczność posiadania poważnego funduszu rezerwowego, jako gwarantującego operacje Towarzystwa i dodatnio oddziaływającego na kurs listów. Zbieranie jednak tego funduszu przyspieszone, a powiększanie przez to grosza administracyjnego, nie zdaje się być na czasie.

4) Wyborcy łomżyńscy sympatyzują z projektem

powiększenie etatów wybieralnych i nominowanych urzędników Towarzystwa. Wobec jednak niezmiernie niskich etatów osób wybieralnych i niewłaściwości żądania prawie darowej pracy dla ogółu, stowarzyszeni sądzą, iż powiększenie etatów urzędów wybieralnych jest ważnym i pilnym.

5) Wyborcy łomżyńscy sądzą, że zniesienie pobierania opłaty od depozytów lokowanych w dyrekcji głównej, korzystnie na kursa listów zastawnych wpłynąć może.

6) Stowarzyszeni łomżyńscy proszą władze naczelne, aby raczyły zwrócić uwagę, że stowarzyszeni w naszej instytucji pozbawieni są dobrodziejstwa ogólnych zebrań, decydujących zasadniczo kwestje działalności instytucji i stowarzyszeni wyrazić swoje zdanie, mogą tylko w formie skromnych wniosków, przeto proszą, by wnioski te władze naczelne mniej lekceważąc załatwiały, są one bowiem wyrazem poglądów większości stowarzyszonych, które to poglądy wcześniej lub później do władz naczelných przeniknąć muszą i chwilowe ich lekceważenie tylko na opóźnienie pożądaných zmian wpłynąć może.

Z tego więc powodu stowarzyszeni oddziału łomżyńskiego szczególnie nacisk kładą na wybranych przez się radców, by najenergiczniej poparli żądanie we wnioskach wyrażone.

Kurjerek literacki.

Poezje J. I. Kraszewskiego. (Lwów, r. 1888).

Wysocze idealna, a smutna i smutkiem swym za serce ścisnąca jest poezja Kraszewskiego.

Jeżeli w prozie bywa się przeważnie kunsztownym, coraz inną maskę na uczucia swe nakładającym, w poezji zaś szczerym tych uczuć tłumaczem, to dusza wielkiego pisarza przesiąknięta była do dna gorczyczą i zwątpieniem.

Bajronizm znalazł w tej duszy grunt dla siebie przyjazny, to też wyrósł na niej całym gąszczem piołunów.

W r. 1833-im Kraszewski pisze wiersz „Do nowonarodzonego”, który zaczyna niemal — bluźnierstwem:

Otóż nowy męczennik do świata przybywał
Nieszczęśliwy! O gdyby mi na to dość siły,
Stargałbym słabe życia zastęgią ruinę;
Zebyś, nie zapłakawszy, wrócił do mogiły!

Większość pieśni tym samym odznacza się nastrojem, a uśmiech pogodny, niefrasobliwy, nie opromienia nawet na chwilę surowej twarzy poety.

Nastroj ten najsilniej objawia się w „Hymnach boleści”, gdzie poeta dochodzi aż do ukożenia swych cierpień.

Cierpię, ałem szczęśliwy; — gdyby mi odjęto
Boleść błogosławioną i tę rozkosz świętą,
Wolałbym śmierć nad życia zastęgią ruinę;
Ból mój, odradzam się i żywię i ginę...

Najosobistszym był Kraszewski w pieśniach swoich, tworzonych w chwilach wezbrania serca, które znajdowało dla siebie w tej formie ujście najłatwiejsze. Ile razy boleść życia stawała się nie do wytrzymania, chwycił za złote pióro poety i nadmiar cierpienia w pieśni przelewał.

Z rymami i w ogóle z formą poetycką nie zadawał sobie zbyt wiele pracy. Łatwość tworzenia nie opuściła go i tutaj, a strofy płynęły mu gładko jedne po drugich, jak improwizacja.

Ta nawet łatwość, już dla prozy artystycznej niebezpieczna, stała się zabójczą dla poezji, jako sztuki. Tutaj bowiem nie wystarcza głęboko nawet czuć: potrzeba jeszcze posiadać umiejętność przyoblekania tego uczucia w kształty kunsztowne. Umiejętność ta nie była Kraszewskiemu obcą; umysł jego wszakże, nadmiernie ruchliwy, nie chciał czy nie mógł zatrzymać się dłużej nad opracowywaniem formy.

Jednak niektóre z drobniejszych lirok są i pod tym względem bez zarzutu. Zaliczę do nich niektóre rozdziały dużej — może nawet zadużej — sielanki p. t. „Wioska”; wyborną, smętnie humorystyczną gawędę „Dziad i baba”; śpiewną elegję, zaczynającą się od słów „Znasz-li ten kraj, gdzie kwitną nad grobami piołuny?"; fragment, drukowany w jednodniówce na pogorzecłów grodzieńskich i t. p.

W wydanym obecnie zbiorze nie znaleźć się całkowite *opus* poetyckie Kraszewskiego. Nie ma tu jego pieśni najpierwszych; nie ma też i ostatnich. Przy końcu pobytu swego w Dreźnie, a następnie w Magdeburgu i San Remo, improwizował on nieustannie drobne piosenki i fragmenta poetyckie, spisując je najczęściej ołówkiem w notatniku podręcznym lub nawet na luźnych ćwiartkach papieru.

Część tych, jeśli nie „hymnów”, to „jęków boleści” znajduje się w posiadaniu czeigodnego redaktora *Kłossów*, który uczyni z nich niezawodnie użytek odpowiedni. Reszta odnaleźć się da pewnie w papierach, po wielkim pisarzu pozostałych.

Jarstwo i wełniarstwo w dziejach słowiańszczyzny, napisal Moes-Oskragiello. (Warszawa, tłoczono u St. Niemierzy).

Autor, niezmordowany rzecznik wegetarjanizmu, nazwanego przez siebie „jarstwem”, w nowej tej pracy szuka argumentów dla swej teorii w dziejach i tradycji.

Szuka, i, co dziwniejsza — znajduje.

Oto bowiem o Hiperborejach, w których dopatrywać się można słowian pierwotnych, piszą Plinusz i Solinus: „Żyją bardzo długo, nie znają bowiem złości, chorób i wojen. Wiodą życie w niezmiennej i bezpiecznejesołości, oraz nieustannym pokoju. Piękne lasy i dąbrowy są ich mieszkaniem, owoce drzew pokarmem, mięsa nie jadają, umierają spokojnie.”

Następnie w abecadle glogolickiem, czyli tak zwanej „azbuce”, która wyraża jakoby prawidła życia starosłowiańskiego, znajdujemy pięć głosek kolejnych, brzmiących jak następuje:

Dobro jest żywić żelō zemla,

co bez trudności da się zrozumieć i przetłumaczyć.

Dobrze jest żywić się zieleni ziemi.

Równie skrzętnie i, przyznać trzeba, dowcipnie wy-dobywa autor z historii dowody, popierać mające wełniarstwo, to jest system ubierania się wyłącznie w odzież wełnianą.

Owi Hiperboreje, jako „jarosze” (wegetarianie), musieli też być z konieczności „wełniarzami”. Nie zabijając zwierząt, nie mogli odziewać się ich skórami.

Nie koniec na tem.

Wielkim i namiętnym wyznawcą jarstwa i wełniarstwa był Pitagores, który zalecał wszystkim używanie odzieży wełnianej, w płótno zaś ubierać kazał jedynie umarłych.

W Egipcie odziewano się wyłącznie wełną.

Medowie, Indjanie, Persowie, Rzymianie i inne narody starożytne w chwilach największego rozwoju społecznego byli w części lub w zupełności jaroszami i wełniarzami.

Zoroaster, Buddha, Konfucjusz, Likurg, Solon, Numa Pompiljusz, Empedokles, Mahomet, a wreszcie św. Jan Chrzciel i sam nawet Chrystus nie używali innej odzieży i płaszczy, jak tylko z sierści wielbłądziej i owczej, zachowując przytem przeważnie zasady jarstwa.

Takie przykłady (książka podaje ich znacznie więcej) zniewalają do poważniejszego zapatrywania się na sprawę, która u nas, jak dotąd, posiada smutny przywilej rozmieszania tłumów.

Gastronomicznej zasadzie Brillat-Savarin'a: „powiedz mi, co jadasz, powiem ci, kim jesteś”, dzisiejsza fizjologia dała moc naukowego pewnika. Wobec tego, brzemienne w wielkie następstwa metoda jarstwa nie może i nie powinna być lekceważoną.

A już najmniej na lekceważenie i szyderstwo zasługuje autor omawianej książki, p. Moes-Oskragiello, który sprawę swą traktuje poważnie, nankowo, wywody swe opiera na gruntownych dociekaniach dziejowych, językowych, starożytnych, i obszarem wiedzy, oraz głębokością wniosków, przewyższa niejednego z tych, którzy na jego naukę z politowaniem wruszają ramionami.

Gdyby nasze „ciało lekarskie” raz nareszcie zechciało rozebrać się ze średniowiecznej napuszoneści (wydrwionej ongi przez Moliera, a następnie dostatecznie już chyba ośmieszanej nawet... w operetkach) i zajęło się spokojnym, przedmiotowym rozpatrzeniem ważnej higienicznej sprawy, jaką p. Oskragiello u nas apostoluje, byłoby to dla społeczeństwa o wiele pożyteczniejszem, niż jego jowiszowe pozy, które już dziś nikomu nie imponują.

Co do nas, oceniając *książkę*, nie dotykamy *teorii*, uznając się za niedostatecznie do takiej krytyki przygotowanymi. Ale radziłyśmy wraz z wieloma innymi, aby nam wątpliwości rozjaśnili ci, którzy rozjaśnić je potrafią.

—wg.—

Od administracji.

Nowoprzybywający od dnia dzisiejszego prenumerotorowie otrzymają bezpłatnie początek wychodzącej obecnie w piśmie naszym powieści konkursowej p. t. „DEWAJTIS”.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— *Russk. kurj.* donosi, iż wobec wprowadzenia akcyzy od zapalek fabrykanci zwrócili się do ministerjum finansów z prośbą o ulgi, które uczyniłyby możliwym pozostawienie dawnej ceny zapalek. W przeciwnym razie, jak utrzymują fabrykanci, produkcja zapalek znacznie się zmniejszy, a drożyna ich utrudni odbyć. W notatce załączono statystykę fabryk. W r. 1885-ym liczba ich wynosiła 416 (w r. 1875—223), a roczny obrót dochodził do 2,305,000 rs. (w r. 1875—1,350,000 rs.). Pomimo tak znacznej produkcji krajowej, przywóz z zagranic

ko to źle, że rumuni nie są narodem, aby mieli złapać się na taką wędkę, chociaż nie ma wątpliwości, że podobny wypadek przyspieszyłby jedynie rozpadnięcie się Austrii. Gdzież Austria może myśleć o przyłączeniu Rumunii, skoro i tak Niemcy obawiają się o swój byt wobec rozwoju Słowian? Niedarmo jeden z deputowanych niemieckich skarżył się niedawno na to, że teraz nie Niemcy Słowian, lecz Słowianie Niemców przypierają do ścian. Wobec tego dość dziwnie brzmią wojownicze słowa prasy węgierskiej. Sama przecież Austria powinna obawiać się wojny. Przecież sam Pester Lloyd niedawno zapisał tyle papieru na zbrojenia się Rosji. Widocznie Węgrzy zapragnęli spróbować drugiego Wilmosza. Jeżeli o to chodzi, to kto wie, czy ich nie spotkała przyjemność?

Widocznie jednak—kończy *Grażdanin*—Węgrzy liczą na poparcie Berlina, inaczej bowiem nie można było objaśnić ich zachowania się.

Now. wr., powtórzywszy pogłoskę o projekcie przyłączenia Rumunii do Austrii, powiada:

„Rozumie się, iż Rosja dla wielu względów nigdy nie pozwoli, aby kwestję przyłączenia Rumunii do Austrii podniesiono na serio. Dzisiejszy nastrój rządu rumuńskiego nie może, oczywiście, wzbudzać sympatii w Petersburgu, lecz już to jest dobrem, że ten nastrój może ustąpić innemu, bardziej zgodnemu z interesami rządu rosyjskiego, gdy tymczasem Rumunja w charakterze prowincji austriacko-węgierskiej byłaby dla nas wieczną rogiatką, zamykającą dostęp do półwyspu Bałkańskiego. Na to zaś, na mocy prawa obrony własnej, nigdy zgodzić się nie możemy.”

Jednocześnie *Now. wr.* karci surowo gazetę *Nord* za poważne traktowanie podobnie nierozsądnych pogłosek:

„Dziennik *Le Nord*, jeżeli rzeczywiście ma pretensję do reprezentowania na Zachodzie interesów rosyjskich, powinien zupełnie inaczej zachować się wobec plotki politycznej, którą uznał za stosowne rozpowszechniać. Nie można spokojnie mówić o podobnej kombinacji politycznej. Zbyt już często nieprzychylnie nam organa z niezdrową arogancją pozwalają sobie zapominać o istnieniu Rosji, bez której zgody wszelkie projekta, podobne do rozgłaszanego przez dziennik brukselski, mogą być tylko uważane za czeze urągania.”

TELEGRAMY

KURJERA WARSZAWSKIEGO.

Wiedeń 16-go maja. (*Tel. pryw. K. W.*)—Półurzędowy pieszski *Nemzet*, widocznie pod wpływem głosów inspirowanej prasy berlińskiej, utrzymuje, że niebawem nadejdzie pora, w której mocarstwa przystąpią do rozwiązania kwestji bułgarskiej. Nurtowaniom tamtejszym należy kres położyć.

Berlin 16-go maja. (*Tel. pryw. Kur. Warsz.*)—Według protokołu urzędowego, spisane w Avricourt, władze francuskie nie pozwoliły zecerowi niemieckiemu z Wrocławia, Littauerowi, odwiedzić swego szwagra i chorej siostry w Rheims.

Berlin 16-go maja. (*Tel. pryw. Kur. W.*)—*Vossische Zig.* ostrzega, aby kroków represyjnych przeciw kapitałowi rosyjskiemu nie doprowadzać do ostateczności, w ten sposób bowiem popiera się i wzmacnia żywioły, które prą do wojny.

Berlin 16-go maja. (*Tel. pryw. Kur. Warsz.*)—Pisma tutejsze zapewniają wskutek ostatniego artykułu *Russkiej Stariny* o konieczności zajęcia Heratu przez Rosję, że Anglja przystąpi wkrótce do obsadzenia Kabulu i Kandaharu.

Berlin 16-go maja. (*Tel. pryw. Kur. Warsz.*)—Od kilku dni u cesarza objawiają się trudności w przelykaniu, mające podobieństwo do lekkiej formy dławienia się. Jakkolwiek lekarze, otaczający cesarza, nie przywiązują otwarcie wagi do tych nowych objawów patologicznych, które utrudniają karmienie się pokarmami stałymi, opinja publiczna upatruje w tych objawach wskazówkę zbliżania się raka ku jamie przelykowej.

Berlin 16-go maja. (*Tel. pryw. Kur. War.*)—Wedle zapewnienia niektórych dzienników tutejszych, prof. Virchow badał już przesłane mu przez Mackenziego wydzieliny krtani cesarza i oświadczył, że i teraz nie ma podstaw do orzeczenia, jakoby choroba cesarza była rakiem.

Paryż 16-go maja. (*Tel. pryw. Kur. War.*)—Izba deputowanych na posiedzeniu wczorajszym,

po uchwaleniu w zasadzie opłaty od kukurydzy, odrzuciła następnie cały projekt 282 głosami przeciw 247. Maurice powiada, że uchwała jest nowym dowodem rozprzężenia i niemoocy izby; nowy to za razem argument na rzecz rozwiązania. Rouvier powiada, że cła opiekuńcze uchwalone zostały, celem obrony interesów departamentu Nord. Widzimy, w jaki sposób wywdzięczono nam się za to. Feliks Pyat składa wniosek, żądający oddania wszystkich fabryk na własność robotnikom. Nagłość wniosku odrzucona. Boulanger nie był obecny na posiedzeniu. Laguerre oświadczył w krągankach izby, że Boulanger przybędzie dopiero wtedy na posiedzenie, gdy nadarzy się sposobność wygłoszenia mowy, którą przygotowuje. (*Aj. półn.*)

Paryż 16-go maja. (*Tel. pryw. Kur. W.*)—Utrzymują coraz powszechniej, że autorem istotnym książki Boulanger'a „*L'invasion allemande*” jest niejaki Barthélemy, były członek redakcji *Paris*, autor innej równie głośnej niegdyś publikacji „*Avant la bataille.*”

Paryż 16-go maja. (*Tel. pryw. Kur. War.*)—Wybory uzupełniające do rad muncypalnych wypadły przeważnie w duchu republikańskim.

Rzym 16-go maja. (*Tel. pryw. Kur. Warsz.*)—Izba deputowanych przyjęła na posiedzeniu wczorajszym wniosek, wyrażający zaufanie do polityki finansowej rządu. Wskutek tego minister skarbu Magliani pozostaje na swoim stanowisku.

Medjolan 16-go maja. (*Tel. pryw. K. W.*)—Przybyły tu z Paryża prof. Charcot skonał, że w chorobie cesarza brazylijskiego nastąpił zwrot stanowczy ku polepszeniu.

London 16-go maja. (*Tel. pryw. Kurj. War.*)—Na wczorajszym posiedzeniu izby gmin minister wojny lord Stanhope, oznajmił, iż rząd postanowił pod kierunkiem lorda Salisbury'ego poddać gruntownemu rozbirowi kwestję potrzebnych uzbrojeń, uzupełniających system obrony kraju. W razie dowiedzionej potrzeby zażądany będzie kredyt dodatkowy na sprawienie nowych działań.

London 16-go maja. (*Tel. pryw. K. Warsz.*)—Zgromadzenie wszystkich wybitniejszych przedstawicieli City (świat bankierski i kupiecki, *przyp. red.*) uchwaliło rezolucję, w których pochwała lorda Wolseleya za jego kampanję przeciw rządowi i oświadcza, że podziela najzupełniej to zdanie, iż środki, przedsiębrane przez rząd celem wzmocnienia obrony Anglji, są niedostatecznymi; dla zabezpieczenia ojczyzny przed najazdem kraj gotów jest położyć największe ofiary.

London 16-go maja. (*Tel. pryw. K. W.*)—Dzienniki tutejsze uparczywie powtarzają pogłoskę, że Anglja obsadzi Kabul, ponieważ Rosja zajmie niebawem Herat.

Ateny 16-go maja. (*Tel. pryw. Kur. W.*)—Rząd grecki zagraża W. Porcie odmówieniem swego exequatur konsulowi tureckiemu w Larjssie, jeżeli W. Porta nie zgodzi się na rehabilitację posła greckiego w Monastyrze.

Bukareszt 16-go maja. (*Tel. pr. K. W.*)—Rząd rozwiązał opozycyjne rady gminne w Kalaraszu, Buzeu, Piteszti, Piatra i Batuszanach.

Bukareszt 16-go maja. (*Tel. pryw. K. W.*)—Izba deputowanych rozwiązana zostanie w początkach lipca, wybory odbędą się we wrześniu.

Sofja 16-go maja. (*Tel. pryw. K. W.*)—Banda, która pojawiła się w górach Rodope, jest częścią tej, która ścigana jest obecnie pomiędzy Koestendilem i Dubnicą. Z Trna telegrafują, że resztki bandy tamtejszej, nie mogąc przedrzeć się do Macedonii, usiłują powrócić do Serbji.

Berlin 16-go maja. g. 2 m. 30. (*Tel. p. K. W.*)—Bilety banku rosyjskiego 169.—(wczoraj 168.10).—Bilety banku rosyjskiego na dostawę 168.75 (wczoraj 167.75).

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— Miłośnikowi ogrodu.—Święta racja.
— Stałemu prenumeratowi.—Wszak już projekt niefortunny został przez wszystkie pisma skrytykowany! Czyż go kto popierał?—

— *Panu Lipskiemu.*—Szczegóły żądane znajdzie sz. pan w dziele Świcszawskiego, którego tytuł podaliśmy w tekście.
— *Panu Z. Oleś.*—Rezultat ostateczny niebawem zostanie ogłoszony.

— *Panu Jeremiemu.*—Rzecz spóźniona, korzystać więc z niej nie możemy.

— *Panu L. O.*—Historja o tem, „iż we wiośnie, kiedy niekłe kwiecie rośnie”, pan Ł... i z panną K... „poszli do lasu, gdzie nie ma hałasu” może być tylko ciekawą i zajmującą dla nich dwojga. Ze względu na widoczną małoletność głównego tej idylli bohatera, można by przypomnieć mu, iż „we wiośnie, na brzezinie różga rośnie.”

— *Panu H. J.*—Skargi pańskiego „Heloty” nie wznuszą nikogo. Częstokroć niedość jest silnie czuć, aby uczucia swe umieć silnie wypowiedzieć. W wierszu sz. pana same ogólneki, wyrażone w najnieodpowiedniejszej dla treści formie. Wierszem krótkim, siekanym, wypowiada się myśli elegijne chyba tylko—w operze.

— *Panu A. W.*—Miasto Trysk leży w powiecie łobeskim gub. jarosławskiej.

— *Namorowi z pod Warty.*—1) Fałszywe plotki: S. jest wdowcem i w powtórne związki, jak dotąd, wchodzić nie zamierza; 2) dzieło to można kupić w antykarniach—innego nie znamy.

GIEŁDA.

Warszawa 16-go maja

Berlin nadesłał nam dziś gorsze szacowania, a mianowicie 167.50 i 167.25 w żądaniu, równe 59.70 i 59.80 bez kosztów. U nas rozpoczęto obroty tanim wczorajszym końcowym kursem 59.62½ za wpłatę w Berlinie i utrzymano, a nawet podniesiono tę cenę do 59.67½, w pierwszej połowie giełdy na skutek zakupów, czytnych przez jedną z naszych najważniejszych instytucyj bankowych. Gdy następnie w mowie będący bank przestał nabywać, kurs Berlina powrócił do swego pierwotnego poziomu, tak, że dziś różnic nie mieliśmy wcale.

W obcych walutach ruch nieznaczny.

Za krótki Berlin żądano 59.75, płacono 59.62½, 59.65 i 59.67½, chcąc płacić 59.60.

London krótki w zaoferowaniu po 12.12, oddawano po 12.08½ i 12.09.

Paryżem krótkim obracano po 48.05, 48.07½ i 48.10, chcąc osiągnąć 48.17½.

Wiedeń krótki nabywano po 95.80, przy chęci osiągnięcia 96.

W papierach obrotu niewielkie, tendencja ospała.

Za listy likwidacyjne żądano 90.10 i 89.80, stosownie do wielkości odcinków.

Wschodnie pożyczki ofiarowano po 99.50 I em. i po 98.40 II i III em. Sprzedano kilkanaście tysięcy II i III em. po 98.20 i 98.25.

Zabrano kilka pożyczek premjowych II-iej emisji po 244.

Nową pożyczkę czteroprocentową chciano oddać po 83.20, nie znajdując odbiorców.

Listy zastawne ziemskie starano się umieścić po 100.75 I ser., 100.15 II, III i IV ser. i 99.90 V ser., której szukano, chcąc płacić 99.60, zapłacono zaś 99.95 za parę tysięcy II ser. oraz 99.70 i 99.75 za kilka tysięcy najmłodszej serji.

Za listy zastawne m. Warszawy w zaoferowaniu po 100 I ser., 99 II, 98.25 III, 98.10 IV i 97.75 V ser. Nabyto kilka tysięcy IV serji po 97.85.

Obliży kanalizacyjne m. Warszawy w żądaniu po 93. Godzina 12. Usposobienie niezdecydowane, wyczekujące.
W. O.

SPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Zboże i produkty. W Gdańsku dnia 14-go maja r. b. Pšenica krajowa przy malej podaży bez zmiany w cenie, dla transitoowej na początku giełdy panowała ożywiona chęć, po wyższych cokolwiek cenach, ku końcowi wszakże ceny powróciły do normy wczorajszej. Za polską transito porośniętą płacono 111—2 funt. 91 mar., pstrą 122—3 f. 122 m., 124—5 f. 123 m., dobrze pstrą 125—6 f. 126 m., 126 funt. 127 m., jasno-pstrą 126 f. 125 i pół m., 126—7 129 m., 128 f. 130 m., 129—30 f. 131 m., szklistą 127—8 funt. 128 m., wysoko-pstrą 131—2 f. 134 mar., wysoko-pstrą szklistą 129 f. 134 m. za tonnę. Na maj tr. 130 marek płacono. Cena regulacyjna 128 m. Żyto krajowe droższe, transito bez zmiany, polskie tr. 72 do 76 m., na maj 74½ m., cena regulacyjna 75 m. za tonnę. Jęczmień polski transito 74 do 90 m. za tonnę, na paszę 69 do 71 m. Groch polski trans. do gotowania 92 do 97 m. średni 88 do 90 m. na paszę 70 do 87 m. Wyka polska tr. 65m. za tonnę. Konieczna biała 25, czerwona 10, 16, 18, 23, 24, 30 marek za 50 kilogr. Otręby grube pszenne 3.60 do 3.65 za 50 kilogr. Spirytus w miejscu nie podlegający cłu 52, podlegający cłu 31½ m. płacono. Cukru sprzedano 1600 cent. po 21.40 przy spokojnej tendencji. Magdeburg telegrafował: „Temperatura stała, najwyższe notowanie 21.85 przy 88% na maj 13, na czerwiec 13.12½, na lipiec 13.25, na sierpień 13.35, z nowej kampanji 12.55 marek, kupujący.”

„OAZA”
Letni Salon gastronomiczny przy Handlu Win i Delikatesów oraz Cygar Hawańskich
Ant. STĘPKOWSKIEGO,
otwarty od godz. 11 rano. (Telefona nr 180).—(521)

1518) D-ta **ROTHEIM**, Królewska 45. Wynalazca nowego syst. wprawiania sztucz. zębów na zjeżdżanie dentystów za granicą za najlepszy uznanego.

1515 Lekarz dentysta, **A. Stokowski**, Krak. Przedm. 21. Przyjmuje rano od 10—1 i od 2—5 p.p.

— Dr. **J. Rosner** ordynuje w Francensbadzie (Goldener Stern). (1435)

GRODZISK. Hydropatja—kąpiele igliwowe i inne—gimnastyka—pokoje umeblowane z usługą—kuchnia zakładowa—wille—muzyka. (1462)

— Ktoby chciał przystąpić do bardzo solidnego interesu z kapitałem 6-ciu do 7-tu tysięcy rubli, zechce złożyć swój adres w kantorze **Kurjera** pod literami F. L. nr. 179. (526)

— Dr. **Alfons Pajewski** ordynuje w Ciechocinku jak lat poprzednich willa „Orion”. (1507)

KORESPONDENCJA PRYWATNA.

— **Zofja Pietkiewicz** wyjechała do Kijowa, łącząc pożegnanie serdecznym uściskiem ręki (1521) Mar... P.

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 16-go maja 1888 r.

Table with columns: Węskle, Żąd., Plac. Lists various financial items like Berlin 100 mar., Londyn 1 funt ster., Paryż 100 franków, and various bank notes and bonds.

Wartosc kuponu:

(po potrąceniu podatku skarbowego). Od Listów zast. ziemskich 5% kop. 190⁰ Od Listów zast. m. Warszawy kop. 59⁴ Od Listów zast. m. Łodzi kop. 19⁵ Od Listów likwidacyjnych kop. 174² Od Obligów m. Warszawy 43⁵

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO.

Dnia 15-go maja 1888 r.

Table listing market goods: Pszenica 242 sm. 1 ord., Żyto wyborowe 232 funt., Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f., Owies 142 f., Gryka 202 f., Rzepik letni, Rzepak rapos. zim. 212 f., Groch polny 262 funt., Ziemniaki, Masło świeże funt., Solone pud., Siana pud., Słomy pud., Drzewa opat. twar. s. kub., miękkie.

CENA OKOWITY

z dnia 7-go maja 1888 r. Hurt. skład. wiadro 811⁵—817² Pojed. szynk. 823—830 z dodatkiem 2% 78% z akcyzą po 9 1/4 kop. od %

Sędzia Komisarz massy upadłości Danieja Dawidziona

niniejszem wzywa, na zasadzie art. 476 Kod. Handl. wierzycieli pomienionej massy, ażeby w dniu 10/22 Maja 1888 roku, o godzinie 1-ej z polednia stawili się w Wydziale Upadłości Sądu Handlowego w Warszawie z dowodami usprawiedliwiającymi ich wierzycelności, celem przedstawienia potrójnej listy kandydatów na syndyków tymczasowych w stosunku liczby syndyków, jakiej zamianowanie uznają potrzebę. 869R Warszawa, 2/14 Maja 1888 r.

Sędzia Komisarz Władysław Pfejfer.

Ostrzeżenie.

Zaginiony podpis mojej, bez daty, na czystym zwycajnym papierze. Ogłaszam przeto, że doryczące mej osoby jakiegokolwiek bądź zobowiązania, jak: rewersy, poręczenia, upoważnienia i t. p. nie własnoręcznie pisane, będą nadużyciem zaginionych podpisów.

Teofil Cieślinski.

656

Do sprzedania

Powozy używane:

Kareta potrójna, Faetony, Amerykany, Szaraban oraz Bryczki w różnym rodzaju i ełomont angielski z złotym brązem. Świętokrzyszka № 35, drugi dom od Marszałkowskiej. 661

Do wynajęcia od 1-go Lipca w Hotel Angielskim

Dwa Sklepy

obszerne z dwoma oknami wystawowemi i pokojami przyległymi, na skład towarów, jeden z tych sklepów służyć może za cukiernię, której brak w tym punkcie, posiada bowiem na pierwszym piętrze salon o 4-ach oknach i dwa pokoje od frontu. Oprócz tego Sklepu na dystrybucję może być z urządzeniem. — Wiadomość powziąć można tylko u Rządcy domu. 659

W Alei Ujazdowskiej pod № 17-ym, jest do wynajęcia od 8-go Jana r. b. cały oddzielny frontowy 1-piętrowy

PAŁACYK,

do którego należą 2 ogródki (jeden frontowy), 12 pokojów, przedpokój, kuchnia, 2 piwnice i pokój dla służby. W razie potrzeby dodana być może stajnia i wozownia nowo i wygodnie urządzona. — Wiadomość w magazyne Braci Lesser, Rymarska. 871R

ZARZĄD

Warsz. Stow. Udziałowego Sprzedaży Owoców

niniejszem zwołuje Nadzwyczajne Zebranie Ogólne uczestników, na dzień 16/28 Maja b. r., na godzinę 5-tą po południu, w lokalu Tow. Ogrodniczego, Chmielna 14, celem wyboru jednego członka Zarządu w miejsce zmarłego p. K. Iwańskiego oraz dwóch zastępczych członków Zarządu. 868R

INSTYTUT WÓD MINERALNYCH

Sztucznych i Naturalnych

MAGISTRA FARMACJI LEONARDA ZIEMINSKIEGO

w Warszawie, róg ulicy Królewskiej i Marszałkowskiej, wprost Ogrodu Saskiego, przez JW. Ministra Spraw Wewnętrznych i JW. General-Gubernatora Warszawskiego zatwierdzony, a pod nadzorem Rady Lekarskiej zostający.

zawładania WW. PP. Doktorów i Szanowną Publiczność leczącą się, że w lokalu wyżej wymienionym i urządzonym podług wszelkich wymagań i potrzeb tegoczesnej nauki, rozpoczął się od dnia 15 Maja w bieżącym sezonie Abonament leczenia się i picia Wód Mineralnych sztucznych i naturalnych, ze źródeł krajowych i zagranicznych czerpanych.

Abonament trwać będzie do 3 (15) Września codziennie od 6 rano do 10 1/2 przed południem.

Instytut połączony jest z Fabryką Wód Mineralnych sztucznych, zaopatrzoną w aparaty najnowszej konstrukcji, oraz z głównym składem wód naturalnych, istniejącym oddawna przy mojej aptece i zostającym w bezpośrednich stosunkach ze wszystkimi Zarządami Zdrojowisk zagranicznych i krajowych.

Wody Naturalne najwęższego wiosennego czerpania, ekspedjowane są na szklanki, przez oziężanie zaś lub ogrzewanie, doprowadzane są do temperatury odpowiedniej właściwym ich źródłom.

Wody Mineralne sztuczne, tak zimne jak i gorące podczas picia tychże, wydawane są z maszyn zaopatrzonych w termometry i manometry, przez co nietylko temperatura lecz i przężność gazów, starannie może być przestrzegana.

Za serwatki, mleko i sól Karlsbadzka, dodawane do Wód, podług wskazań Lekarzy, nie się nie doliczają.

P. S. Świeża Limfa Ospowa (krowianka) do szeptepienia ospy.—Cena rs. 1. 840R

WSPÓLNIAK

Do założenia sklepu jubilerskiego potrzebny jest wspólnik lub wspólniczka z kapitałem do kilku tysięcy rubli.

Znajomość fachu nie wymagana. Adresy proszę składać w kantorze Kurjera Warszawskiego, pod literami: A. J. W. 17. 658

LOKAL

na 1-em piętrze, składający się z pięciu pokojów, kuchni, piwnicy i góry wspólnej, jest do wynajęcia od 8-go Jana r. b. Dodana być może nowo i wygodnie urządzona stajnia na 5 koni i wozownia, również mieszkanie dla stangreta. — Wiadomość w magazyne Braci Lesser, Rymarska. 872R

Reszta zapasu

ZAPALEK z fabr. T. Bieńkowskiiego w Grochowie, nie kwalifikująca się do obanderolowania, poleca

A. Nowakowski, Bielańska Nr 3. 8861

Poszukuję od 8-go Jana do wydzierżawienia

Majątku Ziemskiego

od 15—25 wtek w dobrej glebie, w bliskości kolei, lub jednego z miast gubernjalnych w Królestwie Polskiem. Oferty proszę składać na ręce W. F. Wojciechowskiego, kupca w Radomiu, ulica Lubelska. 862R

W Poniedziałek, d. 14-go b. m. wieczorem, w przejeździe przez ulicę Marszałkowską i Złotą

zgubiono Kuferek ręczny

mały, czarny, nabijany guz kami mosiężnymi. Uprasza się znaleźć o odniesienie za nagrodą na ulicę Nowogrodzką № 17, stróż wskaże. 663

APTEKA (normalna)

do sprzedania w m. Bockach, pow. Bielskiego, gub. Grodzieńskiej. Mieszkańców stałych w miasteczku 3.000 (przeważnie żydzi); okolica ludna i dość zamożna; lekarz stały, poczta, odległość od stacji kolei 2 wiorst 15. O szczegółach można dowiedzieć się u p. Malinowskiej, ulica Witek 19, m. 1, każdego dnia od 5-tej do 8-ej po południu. 865R

OSTRYGI z NIEUPORT

codziennie świeże w Handlu Win i Delikatesów

Ant. Stępkowskiego, Wierzbowa Nr 9. 21

Potrzeba na rok czasu

1,500 rs.

do pownego interesu. — Kobieta, która chciała pozyczyć taką sumę, może mieć za to całe utrzymanie, a w razie zajęcia się w interesie i odpowiednią pensję. — Oferty proszę składać w kantorze Kurjera Warszawskiego, pod literami P. W. 814

